

17

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL
Secția Contencios Administrativ și Fiscal

DECIZIA NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din

Completul constituit din:

Președinte	- judecător
	- judecător
	- judecător
	- grefier

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de reclamanta S.C. _____ împotriva sentinței civile nr. _____ din _____, pronunțate de Tribunalul _____ Secția Comercială și de Contencios Administrativ, în dosar nr. _____, având ca obiect „anulare act administrativ”.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.
Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din _____ februarie 2012, potrivit încheierii de ședință din aceea zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de _____ februarie 2012.

CURTEA

Asupra recursului de față:

Prin sentința civilă nr. _____ pronunțată de Tribunalul _____ secția comercială și de contencios administrativ, s-a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC _____ în contradictoriu cu intimata DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE A JUD. _____

A reținut Tribunalul că, în fapt, în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. _____ s-a emis Decizia de impunere nr. _____ prin care s-a stabilit suplimentar TVA de plată în valoare de _____ și majorări de întârziere în valoare de _____

În considerențele acestor acte administrativ fiscale se menționează că societatea a dedus TVA în sumă de _____ reprezentând TVA aferentă achiziției unui teren construibil în baza contractului de vânzare-cumpărare _____ și a facturii nr. _____ de la S.C. _____

S-a reținut că societatea nu are declarat punct de lucru la adresa din municipiul _____ și nu a desfășurat activități economice la adresa menționată. În acest sens organul de inspecție fiscală a verificat toate avizele de expediție din care rezultă că niciunul dintre acestea nu prezintă date referitoare la expedieri sau achiziții din sau la această locație, motiv pentru care a procedat la ajustare TVA deductibile și a calculat majorări de întârziere.

Societatea reclamantă a formulat contestație administrativă împotriva acestor acte administrative fiscale înregistrată sub nr. _____ la care a atașat înscrisuri, iar intimata a soluționat contestația prin Decizia nr. _____ în sensul respingerii ca neîntemeiată a contestației.

Prin decizia de soluționare a contestației intimata DGFP _____ a reținut în esență că S.C. _____ nu are drept de deducere integrală a TVA în valoare de _____ lei aferentă achiziției de terenuri și construcții în condițiile în care pe perioada verificată bunurile achiziționate nu au fost utilizate în desfășurarea de activități economice care dau drept de deducere potrivit dispozițiilor art.145 Cod fiscal.

În aceste condiții s-a apreciat că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la ajustarea taxei deductibile față de prevederile art.149 alin.4 lit.a Cod fiscal.

În drept, potrivit dispozițiilor art.145 alin.1 din Legea nr.571/2003 „Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei”, iar potrivit alineatului 2 lit. a al aceluiași articol „Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile”.

Prevederile art.146 Cod fiscal stipulează la alin.1 lit. a că „pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții: pentru taxa datorată sau achitată aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art.155 alin.5”.

Pe cale de consecință, persoanele impozabile își pot justifica exercitarea dreptului de deducere a TVA aferentă achizițiilor dacă sunt îndeplinite două condiții cumulative și anume achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor care dau drept de deducere și au la bază facturi care conțin obligatoriu toate informațiile prevăzute de legea fiscală.

În speță, reclamanta nu a dovedit îndeplinirea primei cerințe pentru a legitima dreptul de deducere TVA-ului de aferent achiziției imobilului potrivit nr. și contractului de vânzare-cumpărare nr

Astfel, de la data achiziției octombrie 2008 și până la data de 30.06.2010 în perioada verificată terenul și construcțiile achiziționate nu au fost utilizate în activitatea economică a societății, în folosul operațiunilor taxabile ale societății.

De altfel, reclamanta a susținut și în considerentele acțiunii că nu a utilizat activul achiziționat la adevărata sa valoare economică și acesta a intrat în faza de conservare.

Înscrierile depuse de reclamantă la soluționarea contestației administrative nu pot fi avute în vedere fiind întocmite ulterior controlului fiscal.

Reclamanta a invocat incidența în cauză a prevederilor art.129 alin.4 lit. a Cod fiscal potrivit căroră „sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial”.

În situația contractului de comodat încheiat de societatea reclamantă cu S.C. nu se poate aprecia că această operațiune este asimilată prestării de servicii întrucât așa cum am arătat taxa pentru acest imobil nu a fost dedusă, cererea a fost formulată de reclamantă însă în mod corect intimata a apreciat că reclamanta nu îndeplinește cerințele legale pentru a beneficia de deducerea de TVA.

Pe cale de consecință, organele fiscale au procedat la ajustarea TVA dedusă aferentă achiziției de bunuri imobile în conformitate cu dispozițiile art.149 alin.(2) lit. b, alin.(3) lit.c, alin.(4) lit.a, alin.5 lit. a și alin.5 ind. 1 din Legea nr.571/2003 stabilind prin Decizia de impunere nr. TVA suplimentar de lei.

Cu toate acestea, potrivit dispozițiilor art.149 alin.4 lit.c și alin.5 lit.c Cod fiscal societatea reclamantă are posibilitatea să procedeze în viitor la ajustarea taxei pe valoare adăugată în favoarea sa la momentul schimbării destinației de utilizare a bunurilor de capital pentru operațiuni cu drept de deducere, iar în situația livrării bunului valoarea suplimentară a TVA de dedus se limitează la valoarea taxei colectată pentru livrarea bunului respectiv.

Față de aceste considerente de fapt și de drept, în sensul prevederilor art.18 din Legea nr.554/2004 s-a respins acțiunea ca nefondată.

Împotriva acestei soluții a declarat recurs reclamanta S.C. aducându-i critici pentru nelegalitate și netemeinicie solicitând admiterea recursului și modificarea în tot a sentinței recurate în sensul anulării parțiale a dispozițiilor actelor contestate cu consecința rambursării TVA-ului aferent facturii nr. și anulării penalităților calculate ca urmare a ajustării acestui TVA.

În expunerea motivelor de recurs, pornind de la dispozițiile art. 145 alin.1 Cod fiscal se învederează că instanța a făcut confuzie între deducerea taxei și aprobarea de către organul fiscal a acestei deduceri. Or, prin Decizia nr. contestată, s-a reținut că recurenta și-a dedus TVA-

3
p
ir
ul
ac
Red:
Tehn
Ind:

ul, obiectul contestației constând în anularea deciziei și a procesului -verbal ce au stat la baza ajustării TVA-ului.

Totodată, art. 129 alin.4 Cod fiscal statuează în sensul că sunt asimilate prestării de servicii, utilizarea în mod gratuit a bunurilor ce fac parte din activele unei persoane impozabile. Astfel, cedarea gratuită a folosinței temporare sunt prestări servicii, iar deducerea TVA-ului s-a efectuat la momentul achiziționării imobilului, fiind întrunite cumulativ condițiile art 124 alin.4 lit.a Cod fiscal.

Recursul este întemeiat.

Respectând mecanismul de ajustare prevăzut de art. 149 Cod fiscal, aplicabil persoanelor impozabile care-și exercită dreptul de deducere TVA aferent achizițiilor, recurenta reclamantă a probat îndeplinirea celor două condiții cumulative: achizițiile sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor care dau drept de deducere și au la bază facturi ce conțin obligatoriu toate informațiile prevăzute de legea fiscală.

Astfel, s-a exhibit factura nr. [redacted] aferentă contractului de vânzare-cumpărare nr. [redacted], respectiv contractul de comodat nr. [redacted] (fila 68 dosar fond).

Aserțiunile instanței de fond potrivit cărora contractul de comodat nu este asimilat prestării de servicii sunt în contradicție cu dispozițiile art. 129 alin.4 lit.a din Codul fiscal, din care rezultă că activitățile de cedare gratuită a folosinței în mod temporar de către beneficiari efectuate în perioada verificată, sunt prestării servicii.

Față de actele și lucrările dosarului, întrucât deducerea TVA-ului este distinctă de rambursarea TVA -ului și cum sentința recurată încalcă dispozițiile art. 129 alin.4 lit.a Cod fiscal, Curtea, conform art. 312 alin.3 raportat la art. 304 pct.9, va admite prezentul recurs, modificând în tot sentința recurată, în sensul admiterii acțiunii reclamantei S.C. [redacted] S.R.L., cu consecința anulării Deciziei nr. [redacted] și rambursarea TVA-ului aferent facturii nr. [redacted] respectiv anularea penalităților calculate, urmare a ajustării acestui TVA.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:

Admite recursul declarat de reclamanta S.C. [redacted] împotriva sentinței civile nr. [redacted] pronunțate de Tribunalul [redacted] secția comercială și contencios administrativ pe care o modifică în tot, și-n consecință:

Admite acțiunea formulată de reclamanta S.C. [redacted] în contradictoriu cu intimata D.G.F.P. [redacted], și-n consecință:

Dispune anularea Deciziei nr. [redacted] din [redacted] emisă de intimată și rambursarea TVA-ului aferent facturii nr. [redacted] din [redacted] și anularea penalităților calculate ca urmare a ajustării acestui TVA.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, [redacted] februarie.

Președinte [redacted]